



Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 20623/10
30.6.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, мр Зорана Рељића и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Ђојбашићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., чији је пуномоћник Чогурић Р. Дејан, адвокат из Београда, ул. Јеврема Грујића 6. и тужиоца Б.Б. из ..., ул ..., изјављеној против закључка Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, 07 број 463-02-00188/2006 од 9.2.2006. године, уз учешће заинтересованог лица В.В. из ..., чији је пуномоћник Мирко Поповић из Београда, Доситејева 55, у предмету коришћења грађевинског земљишта, по одржаној усменој и јавној расправи од 27.6.2011. године, у нејавној седници већа одржаној дана 30.6.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА СЕ** закључак Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, 07 број 463-02-00188/2006 од 9.2.2006. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је, због ненадлежности, захтев заинтересованог лица за понављање поступка окончаног решењем Организационе јединице за имовинско-правне послове Одсека за имовинско-правне послове градске општине Чукарица, бр. 463-

452/05-IV-02 од 28.7.2005. године. Наведеним решењем првостепеног органа, у тачки 1. диспозитива, утврђено је право коришћења на осталом неизграђеном грађевинском земљишту, и то на 762/1262 идеалних делова од кат. парцеле ... КО ... старог премера, односно ... КО Чукарица новог премера, површине 1096м², уписане у ЗКУЛ ... КО ... у корист земљишно-књижног корисника Г.Г., на означеном идеалном делу. Тачком 2. диспозитива одређено је да је право коришћења из тачке 1. диспозитива овог решења у промету, а тачком 3. диспозитива да по правоснажности, ово решење представља правни основ за оверу уговора о промету предметног земљишта.

У тужби поднетој Управном суду 8.4.2010. године, тужиоци, ипозивајући се на наводе пресуде Врховног суда Србије У. 1738/08 од 15.4.2009. године, споре закључак туженог органа, наводећи да је супротно утврђеном чињеничном стању, тужени орган одбацио захтев заинтересованог лица за понављање поступка окончаног решењем надлежног првостепеног органа општине Чукарица број 463-452/05-IV-02 од 28.7.2005. године због ненадлежности, уместо да исти одбаци као неоснован (недозвољен или недопуштен) захтев, будући да је В.В. поднео жалбу и предлог за понављање поступка, а да је од поднетог захтева за понављање поступка у конкретном случају одустао на наведеном рочишту пред првостепеним органом. Тузилац указује и на то да се два пута не може подносити захтев за понављање поступка који је правоснажно и коначно окончан, са истих законских разлога, како то погрешно сматра Министарство финансија Републике Србије у оспореном закључку. Предложено је да суд уважи тужбу тужилаца и сам реши ову управну ствар или уважи тужбу и поништи оспорени закључак од 9.2.2010. године.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да Суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу, која му је, према повратници у списима предмета, уручена 16.10.2010.године.

Управни суд је одржао усмену, јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09). По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, списка предмета и доказа изведених на одржаној усменој, јавној расправи, Управни суд налази да је тужба основана.

У образложењу оспореног закључка се наводи да је закључак донет је у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 1738/08 од 15.4.2009. године, којом је уважена тужба тужилаца А.А. и Б.Б. и поништено решење Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско - правне послове, број 463-02-00188/2006-07 од 1.2.2008. године, којим је поништено решење Организационе јединице за имовинско-правне и

стамбене послове Одсека за имовинско-правне послове градске општине Чукарица, бр. 463-452/05-IV-02 од 28.7.2005. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак. Наведеном пресудом Врховног суда Србије оцењено је да је тужени орган, пре него што је одлучивао о жалби тужиоца поднетој против наведеног првостепеног решења, требало да оцени да ли је у конкретном случају уопште било процесних услова за одлучивање по његовој жалби, будући да је првостепено решење донето у поступку покренутом по захтеву Г.Г. из Београда, а не В.В., овде заинтересованог лица, који није учествовао као странка у првостепеном поступку. Имајући притом у виду да је првостепено решење постало правоснажно 19.8.2005. године, а заинтересовано лице је жалбу против тог решења поднело непосредно туженом органу дана 20.3.2006. године, Врховни суд је у наведеној пресуди указао да је поднета жалба могла бити разматрана само као предлог за понављање поступка у смислу одредбе члана 239. тачла 9) Закона о општем управном поступку па је одлучујући по поднетој жалби тужени учинио битну повреду правила поступка, због чега је оспорено решење незаконито.

Поступајући по наведеној пресуди Врховног суда, тужени орган је утврдио да жалба В.В. изјављена на решење првостепеног органа од 28.7.2005. године, које је постало правоснажно 19.8.2005. године, суштински представља предлог за понављање поступка окончаног наведеним решењем. Како је одредбом члана 245. став 2. ЗУП-а прописано да о предлогу за понављање поступка решава орган који је донео коначно решење, то је тужени орган, по оцени Управног суда, правилно закључио да није надлежан за решавање о наведеном предлогу за понављање поступка, већ да по истом, сагласно одредби члана 245. став 2. Закона о општем управном поступку, решава првостепени орган. Стога је, сагласно одредби члана 56. став 4. Закона о општем управном поступку, предметни предлог за понављање требало да достави првостепеном органу и о томе обавести подносиоца истог. Имајући, међутим, у виду да је тужени орган применом одредбе члана 56. став 3. Закона о општем управном поступку одбацио поднети предлог за понављање поступка, Управни суд је нашао да је оспорени закључак донет уз повреду правила поступка прописану одредбама члана 56. став 4. и члана 245. став 2. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је на основу одредбе из члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде. У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди у року и на начин прописан одредбом члана 69. Закона о управним

споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 30.6.2011. године, 12 У 20623/10

Записничар

Председник већа-судија

Небојша Ћојбашић, с.р.

Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ